

پیام هیئت اجرایی سازمان به دانشجویان به مناسبت ۱۶ آذر

از ۱۶ آذر ۲۲ نزدیک نیم قرن گذشته است. نیم قرنی که در آن دانشگاه در ایران یکی از سنگرهای مهم دفاع از آزادی بوده، اما مبارزات معتد دانشجو و حتی یک انقلاب هم نتوانست آزادی را به ارمغان بیاورد و پس از انقلاب استبداد در چهره‌ای بس گریه‌تر و مخوف‌تر از گذشته ظاهر شد و باز انقلاب ضدفرهنگی و باز حمله منول‌وار به دانشجویان در سراسر ایران در ۱۸ تیر.

این تجربه عملی است که به ما نشان می‌دهد برای نابودی استبداد در کشور کافی نیست به تضعیف و ضربه زدن به استبداد موجود بیندیشیم، بلکه لازم است نیروی خود را بر این سوی معادله، یعنی قوی کردن مردم متمرکز کنیم و مردم قوی نمی‌شوند اگر توده‌ای بی‌هویت باشند که تلاش‌شان برای آزادی و برابری به وسیله موج‌سواری ممتازان و امتیازبگیران تبدیل شود. مردم وقتی قوی می‌شوند که با تشکیل‌های مستقل‌شان هویت پیدا کنند و جامعه را برای دفاع از حقوق و منافع‌شان در برابر قدرت زور و زس سنگربندی کرده باشند.

دانشجویان عزیز!

این به اصطلاح «انسداد سیاسی» که اصلاح‌طلبان از آن سخن می‌گویند محصول چه چیزی است جز تلاش برای محدود کردن مبارزه برای آزادی به چهارچوب تحمل رژیم و تقلیل منابع این مبارزه به یارانه بالایی‌ها. برای این که این بن‌بست بشکند، باید دانشجویان به تشکیل‌های مستقل و مرتبط با هم در سراسر کشور مجهز شوند که ظرفیت و توان اکثریت دانشجویان را برای مبارزه با استبداد بسیج کند.

دانشجویان ایران!

در لحظه حاضر اقدام برای سازماندهی جنبش دانشجویی و ایجاد تشکلهای منظم، مستقل و با برنامه باید از چهارچوب قانونی فراتر برود. ایجاد هسته‌های مخفی برای سازمانگری. این نیاز عاجل لحظه حاضر در مبارزه است. دستگاه سرکوب که اکنون طعمه‌های حاضر و آماده برای شکار دارد، باید با مرکز غیبی سازماندهی روبرو شود. این به معنای محدود کردن فعالیت علنی نیست، برعکس ایجاد هسته‌های مخفی اکنون به شرط لازم برای دامن زدن به فعالیت مین و هدفمند و مؤثر تبدیل شده است. فعالیت علنی اگر بخواهیم مؤثر باشد در شرایط کنونی حتماً باید فراتر از قانون برود. مبارزه فرافانونی برای آن که پراکنده، خودبه‌خودی و بی‌نقشه نبوده و به هدر نرود، باید سازماندهی شود. برنامه‌ریزی برای این سازماندهی در شرایط اختناق کنونی نمی‌تواند بطور علنی صورت گیرد. آن چه را که از چهارچوب تحمل رژیم خارج است باید مخفیانه سازمان داد. تنها به این طریق است که می‌توان دامنه فعالیت علنی را فراتر از قانون برد و رژیم را به عقب‌نشینی وادار کرد. دستگاه خلافتی

بقیه در صفحه ۲

دادگاه نمایشی را به صحنه محاکمه رژیم جمهوری اسلامی تبدیل کنیم!

برهان

نبوده و نیستند؛ و هم برای نابود کردن کامل هر سرنخ و رد پائی بسوی آمران واقعی، این دو تن را هم که منبع اسرار و اطلاعات بسیاری هستند، به نزد سعید امامی بفرستند.

* برگزاری محاکمات متهمین به قتل‌ها، همچون آخرین پرده نمایشی در نظر گرفته شده است که قرار است به غائله اجتماعی در مورد قتل‌های سیاسی، نقطه پایان نهد. این نمایش، هم اکنون مدتی است که با توقیف مطبوعات و مطلعین افشاگر و محاکمات آنان، آغاز شده است. زمان محاکمات متهمین به قتل‌ها طوری انتخاب شده است که پیش از آن، زبان افشاگران بریده شده و ترس از حرف زدن در باره قتل‌ها، بر جامعه چیره شده باشد.

* در طول دو سالی که کوشیدند دادگاه متهمان به قتل‌ها را به عقب بیاندازند، دادگاه دیگری در جریان بوده است که قاضی آن مردم، و متهمان‌اش رهبر نظام، هاشمی رفسنجانی، و چهره‌های طراز اول حکومتی، مذهبی، قضائی، نظامی، امنیتی و غیره بقیه در صفحه ۲

* بعد از دوسال سردواندن مردم، اعلام کرده‌اند که محاکمات متهمان پرونده قتل‌های زنجیره‌ای، از سوم دی ماه آغاز خواهد شد.

* تصمیم گرفته‌اند یک‌بار برای همیشه به غائله مربوط به قتل‌های سیاسی خاتمه، و حکومت را از این ورطه مهلک نجات دهند.

* پرونده صدها قتل سیاسی در بیست سال حیات جمهوری اسلامی را به قتل چهار نفر قریانبان پانیز ۱۳۷۷ محدود کرده‌اند.

* سه نفر را بعنوان آمران اصلی قتل‌ها معرفی کرده‌اند که گویا دوتای آنان از نفر سوم (سعید امامی) که قبلاً در زندان سربیه نیست شده است، دستور می‌گرفته‌اند.

* پذیرفته‌اند که متهمان، از کارکنان وزارت اطلاعات بوده‌اند (اما خودش)؛ و بعید نیست دو نفری را که بعنوان آمران زیر امر سعید امامی معرفی کرده‌اند اعدام کنند، با این قصد که هم مردم و خانواده‌های قریانبان را راضی و آرام سازند؛ هم وانمود کنند که قدرتمندان حکومت، پشت و پناه قاتلان

سیاتل: یک سال از نقطه عزیمت بزرگ گذشت!

تجدید آرایش مبارزه

انترناسیونالیستی علیه سرمایه

جهانی!

روبن مارگاریان در صفحه ۲

اعلامیه کمیته اتحاد عمل

برای دموکراسی در صفحه ۴

اقدامات اعتراضی علیه جمهوری اسلامی در خارج از کشور

در صفحه ۴

بنی آدم اعضای یک

پیکرند؟

شعله ایرانی

این بار در کرمانشاه اتفاق افتاد. جندی پیش در روستایی در بنگلادش، هم زمان در کراچی، شهرکی در کردستان، دیروز در خانه‌ایی در حومه آنکارا و اندکی قبل در قلب تهران. سخن از زن گمشده است. «برادر و پدر یک زن در کرمانشاه، وی را در حیاط منزل بسته و پس از ضرب و شتم با نعت سوزاندند.» روزنامه «همبستگی» شنبه ۲۸ آبان ۷۹

قرن بیست و یکم است و آدمیان پیش از هر زمان از آزادی می‌گویند و از ارزش و حقوق فردی، می‌گویند فرزندان آدم اعضای یک پیکرند. ما ایرانیان نیز به خود می‌بایم که این سخن را نخست ما گفته‌ایم! دختران «آدم» را اما هنوز در این گوشه‌ی جهان «آدم» به حساب نمی‌آورند. فردیت و هویت که جای خود دارد، حیات زن‌ها نیز در جنگ سردان است. گویی آتش را برای سوزاندن جان و تن این «نیمة آدمیان» به دست شان سپرده‌اند. پلیدی و نکبت را با آتش می‌زدایند. اینان که تن زن را این گسسته بی‌رحمانه به آتش می‌کشند، در پی بقیه در صفحه ۲

دنباله لز صفحه ۱ بنی آدم اعضای یک پیکرند؟

طهارت پیکر بشریت از کدام نجاست هستند؟ این آدم نمایان بیچاره ایی که شرف شان در گروهی چند قطره خون بکارت خواهر و دخترشان است، شاید بیش از هر چیز غم انگیز باشند، نکبت زده و فریب خورده. دیگر از جهالت گذشته، این زن کشی ها نشان از بیمارهای جنسی-روانی دارند و نیاز به هر چه محکم تر کردن زنجیر اسارت، این ها از رهایی زن به هراسی دیوانه وار افتاده اند، می خواهند به زنان درس عبرت دهند که صدای شان را بلند نکنند. جمهوری اسلامی نیز بر این جنایت تاریخی صحنه می گذارد و برای کابوس های ابدی پدر دخترکش و برادر خواهرکش دعا و نذر توصیه می کند.

مسلمان، کاتولیک، هندو یا عرب، ترک و فارس همگی از یک قانون پیروی می کنند. زن ستیزی، هراس از قدرت یابی و آزادی زن در انتخاب هم خوابه، دین و قوم نمی شناسد. تفاوتی در میزبان ناموس پرستی و اعمال قدرت نیست. اشکال بروز آن بسته به سلیقه، سنت و ابزار دسترس متنوع است. حتی آن ها که مدعی نوگرایی و مدنیت اند این گونه از زن کشی می نویسند، به نمونه گزارش دهی «همبستگی» نگاه کنید!

دنباله لز صفحه ۱ پیام به دانشجویان

که ادعا می کند رسالت ولایت مردم را از غیب گرفته است باید توسط قدرت مردم درهم شکسته شود. اما این مردم باید سازمان یافته، متشکل و آگاه بر منافع خود باشند تا بتوانند مبارزه نقشه مند را جانشین اعتراضات پراکنده سازند. ایجاد هسته های مقاومت مخفی هم برای نیاز استراتژیک یعنی ایجاد تشکل های مستقل دانشجویی، هم برای پاسخ دادن به نیاز تاکتیکی یعنی سازمان دادن مبارزات افراقانونی.

دانشجویان عزیز!

جنبش دانشجویی نه می تواند به تنهایی کمر استبداد را بشکند و نه با سر دادن چند شعار در دفاع از حقوق کارگر و زحمتکش می تواند پیوند خود را با نیروی اکثریت عظیم جامعه برقرار کند. برای این که جنبش دانشجویی در ازوا، در محاصره رژیم قرار نگیرد، باید این اکثریت عظیم خود متشکل باشد و سنگر دانشجوی در کنار سنگر کارگر و زحمتکش، در کنار سنگر ییکاران و محرومین، در کنار سنگر زنان، کنار سنگر دفاع از حقوق کودکان و محیط زیست اجتماعی، در زنجیر به هم پیوسته ای رژیم را در محاصره قرار دهد.

شما دانشجویان با هزار رشته به نیروهایی وصل می شوید که قادرند کار عظیم این سنگربندی و شالوده ریزی برای جامعه مدنی را پیش ببرند. فعالین دانشجویی می توانند نقشی کارساز در این تلاش بزرگ داشته باشند. شما نیک می دانید بدون حداقلی از برابری که بتواند توده عظیم محروم این کشور را در عمل به شوروندان با اعتبار اجتماعی و انسانی ارتقاء دهد، سخن گفتن از آزادی، برابری حقوق زن و مرد، دفاع از حقوق کودکان و حفظ محیط زیست، نشان دادن سراب است. جنبش دانشجویی قبل از انقلاب اشتباه نمی کرد که نگاهش به سوی قشرهای محروم بود و در کنار شاملوا، ساعدی ها، تختی ها، پویان ها مبارزه با استبداد شاهی را در پیوند با مبارزه با بیداد اقتصادی در دفاع از بهبود زیست اجتماعی مردم محروم قرار می داد. فعالین دانشجویی آن زمان آن جا کج رفتند که برای مبارزه با بیداد و استبداد به خانه های تیمی رفتند. شما به میان مردم بروید.

«این زن که به اتهام فساد از سوی برادران و پدرش به آتش کشیده شد، پیش از آن که بتواند از یکی از اطرافیان یا همسایگان امداد گیرد، در آتش سوخت و جان سپرد». روزنامه ی «همبستگی» شنبه ۲۸ آبان ۱۳۸۵ می دهد «هنوز در بسیاری از استان های کشور مردان بدون ترس از عواقب انسان سوزی و انسان کشی خودسرانه در صدد تشییع زنان برمی آیند و آن ها را پیش از اثبات اتهام و در کمال عصبانیت با سخت ترین انحا می سوزانند و یا با چاقو قطعه قطعه می کنند. گفته می شود از آن جا که برادران و پدر زن سوزانده شده، خود از اولیای دم محسوب می شوند، از مجازات شدید در مقابل این عمل واهمه ای ندارند».

با خواندن خبر حتما متوجه شدید که زن مقتول به اتهام «فساد» جزغاله شده، منظور از فساد هم یعنی احتمال داشتن رابطه ی جنسی و کسی چه می داند شاید نگاهی عاشقانه و یا ادعای مردی کـــــــــــــه زن دست رد به سینه اش زده، به هـــــــــــــر رو چنین زنی مستوجب (تشییع) است. البته نباید

دنباله لز صفحه ۱ دادگاه نمایشی را....

بوده اند که پرونده قتل ها را مثل گلوله آتش از این دست به آن دست پرتاب می کردند؛ هر روز سناریوهای ناسخ و منسوخ می نوشتند؛ برای توجیه قتل ها، برای ممانعت از فاش شدن حقایق و برای بستن پرونده به میدان می آمدند، و مطلعین از حقایق و پی گیرندگان را تهدید و سرکوب می کردند.

* مردمی که رهبر و سران جمهوری اسلامی را در نقش فتوا دهندگان، کارگردانان و کارچرخانان ماشین تروریسم دولت جمهوری اسلامی در بیست سال گذشته، شناخته و بعنوان مجرمان اصلی، محکوم کرده اند، نباید اجازه و امکان دهند که این جانیان، به خواسته شان برسند و دادگاه نمایشی شان برای چند مجری دست چندم، آخرین پرده ماجرای قتل های سیاسی بشود. باید این محاکمات نمایشی را به عرصه یک رسوائی تمام عیار برای سران حکومت و رژیم جمهوری اسلامی، و به صحنه محاکمه آنان توسط افکار عمومی مردم ایران و جهان بجرم تروریسم دولتی و جنایت علیه بشریت تبدیل کرد.

* لازم است که از هم اکنون تدارک دیده شود تا از روز سوم دی ماه که دادگاه قلابی کار خود را آغاز می کند، تا پایان این خیمه شب بازی، بطور هم زمان در ایران و در خارج از کشور، اقدامات زنجیره ای پیوسته و پرحجمی بصورت تظاهرات، میتینگ ها، تحصن ها، اعتصابات، اعتراضات، افشاگری ها، طومار نویسی ها، و اشکال ابتکاری دیگر به اجرا در آیند که در آن ها، ایرانیان با رسوا کردن دادگاه نمایشی و انتشار وسیع اسامی آمران قتل های سیاسی بیست ساله و گرداندگان چرخ ماشین تروریسم دولتی جمهوری اسلامی، حول شعار محوری « رهبر، جانی! جانی! _ رفسنجانی، جانی!»، نقشه های حاکمان را نقش بر آب کرده و به صدای رسا برای همه جهانیان اعلام کنند که آمران و عاملان قتل های سیاسی را می شناسند؛ نخواهند گذاشت که پرونده این قتل ها بسته شده و به فراموشی سپرده شود و مسئولان این جنایات، از چنگ مجازات بگریزند.

خودسرانه قانون مردانه را اجرا کرد. باید گذاشت که اتهام «نابیت» شود بعد حاکم شرع این مجرم را نیز مانند صدها زن دیگر به سزای اعمالش خواهد رساند. با زبان بی زبانی می گویند که چرا دست خود را به خون آلوده می کنید و زن کشی را به خیرگان نمی سپارید؟ دست آخر هم انتقادی به قانون حق اولیای دم می کند و آن چه را که وکلا و مدافعان حقوق زنان چون شیرین عبادی و مهر انگیزگار سال هاست در مخالفتش می نویسند و می گویند و کم مانده بود به قیمت جان شان تمام شود، دوباره یادآوری می کند.

این موارد زن کشی نقش قوانین جمهوری اسلامی در هر چه بیشتر نهادینه و مقبول کردن زن ستیزی در ایران را چنان برملا می کند که حتی روزنامه های مجاز هم نمی توانند از کنار آن بی اعتنا بگذرند و به انتظار ظهور جامعه ی مدنی ساکت بمانند! همین نحوه ی خبر رسانی در یکی از پرفروش ترین روزنامه های کشور نشان می دهد که زن ستیزی و هراس از آزادی های جنسی و روابط انسانی خارج از چارچوب مقررات و تابوها چگونه در تار و پود مردمان این سرزمین تنیده شده و مبارزه با آن از جوانب گوناگون و با ابزار متنوع چقدر ضروری و فوری است.

چه باید کرد؟ پاسخ نه در انحصار ماست و نه در یک کلام و جمله خلاصه شدنی. خانه ایی که از پای بست ویران است را نمی توان یک شبه آباد کرد. اما مبارزه مدت هاست آغاز شده. مبارزه علیه قتل های ناموسی سال هاست که در کشورهایی چون بنگلادش، پاکستان، هندوستان، فلسطین و اخیراً اردن به یکی از مهم ترین موضوعات مبارزات زنان تبدیل شده است. چندی پیش شاهد تظاهرات با شکوه زنان اردنی در محکومیت زن کشی ها و با خواست تشدید قانون مجازات قاتلین بودیم. لغو قانون عهد بربریت، که مردانی را که دختران و خواهران خود را تکه تکه می کنند مستوجب مجازاتی معادل مجازات قتل های غیرناموسی نمی شناسد، بی شک نخستین گام است. اگر قانون از جان زن به مثابه یک شوروید حمایت کند، نه تنها میزان جرایم کاهش می یابد بلکه رسماً بر قبیح این عمل صحنه گذاشته می شود. چنین تغییری به جامعه و گروه های زنان فرصت می دهد که تحت حمایت قانون در شکستن تابوهای جنسی جسارت بیشتری نشان دهند و به گسترش آگاهی اجتماعی بپردازند. تجربه ی جنبش زنان نشان داده که تنها با راه اندازی جنبش های وسیع و جلب افکار عمومی داخلی و بین المللی است که می توان با چنین قوانینی در افتاد. زنان جسور فلسطین زیر سرریزه ی نظامی های اسرائیلی و بنیادگرایان اسلامی به قانون زن کشی نه گفتند و تا امروز از پای ننشسته اند. شاید با درگیر کردن نسل جوان که نیازش به آزادی، فزون و هراسش از هنجارهای اجتماعی و ناپیدا کمتر است، بتوان به روند تاثیرگذاری بر افکار عمومی سرعت بخشید و فشار را بر سران جمهوری اسلامی برای عقب نشینی از زن کشی و دفاع از زن گشان افزایش داد. زنان جوان بیش از همه در معرض کنترل و آزارهای بیمارگونه ی بستگان مرد قرار دارند و هم آنان هستند که از خانه ها می گریزند و تن به خفت تمکین و اسارت نمی دهند. سرنوشت این سرکشان در نظام سبعی که جمهوری اسلامی بر پا کرده بهتر از جهنم خانه نیست. اما شاید گریز، تنها شرط زنده ماندن است آن گاه که می دانی شاخه های درختی را با شعله های تن تو خواهند سوزاند و فریادهای سوزان تو وجدان آدم های حیاط مجاور را هم بیدار نمی کند.

سیاتل: یک سال از نقطه عزیمت بزرگ گذشت!

تجدید آرایش مبارزه انترناسیونالیستی علیه سرمایه جهانی!

روبن مارکاربان

طریق احترام به اصل تبعیت اقلیت از اکثریت و رای گیری در میان خود، گرایش عمومی را تشخیص داده و بر مبنای آن عمل کنند. این روش دمکراتیک اگر چه آهنگ اقدامات را در برخی از مواقع کند می‌کند اما توانست هماهنگی تاکتیکی و عملی شرکت کنندگان را با موفقیت حفظ کند.

به این ترتیب امواج عظیم اعتراضی در طی چند روز برگزاری اجلاس ابعاد تبلیغاتی و افشگری بی سابقه و غافلگیرکننده‌ای به خود گرفته و پیام اعتراضی بسیار قوی علیه فجایع سرمایه‌داری معاصر به سراسر جهان ارسال کرد. زیر این امواج توفنده اعتراضی و نیز بخاطر یک سلسله اختلافات درونی از جمله اختلاف میان دولت‌های آمریکا و اتحادیه اروپا بر سری یک سلسله از موارد دستور کار اجلاس و نیز عصیان نمایندگان جنوب بخاطر کنار گذاشته شدن از مذاکرات اجلاس "سازمان تجارت جهانی" به شکست انجامید

جنبش ضدسرمایه‌داری جدید که از سیاتل آغاز شده است نه فقط خاموشی نگرفت بلکه به یک نقطه عزیمت برای جنبش ضدسرمایه‌داری جدید مبدل شد. استفاده از اینترنت بمثابة یک شریان فعال و پویا برای ایجاد شبکه ارتباطی اقدام‌ها و کارزارها، پرهیز از هر نوع فرقه‌گرایی و هماهنگی میان همه نیروها و جنبش‌هایی که درگیر کارزار با جوانب گوناگون تعرض سرمایه‌داری جهانی تحت نام "جهانی‌شدن" هستند، سازماندهی باز و دمکراتیک و پرهیز از هر نوع اشکال بوروکراتیک، جزم‌گرایانه و فرقه‌ای، انعطاف تاکتیکی برای گسترش هر چه بیشتر دامنه جنبش از وجوه مشخصه کارزار سیاتل بود که بخاطر نتایج موفقیت آمیزش به مبنای سازماندهی اقدامات دیگر ضدسرمایه‌داری مبدل شد و حاصل آن در یک سال گذشته سازماندهی لاقابل چهار کارزار بزرگ علیه نهادهای اصلی سرمایه‌داری جهانی به ترتیب در واشنگتن، میوی فرانسه، مبلورن استرالیا و پراگ و نیز کارزارهای دیگر مانند اوکیناوا و ... می‌باشد. برای انترناسیونالیست‌ها سیاتل نه فقط تولدی مبارک و فرصتی برای گرامیداشت که منبع الهامی برای گسترش مبارزه سراسری و جهانی علیه سرمایه‌داری با مبنای، روش‌ها و اشکال جدیدی است که می‌تواند بستری برای آرایش و بایلدن چپ در آستانه قرنیه که در آن پا نهاده‌ایم باشد. قرنیه که می‌تواند قرن آزادی و برابری همه انسان‌ها شود!

از هفتاد و پنج کشور جهان برای این اقدام هماهنگ شده بودند. در شرایطی که پس از تضعیف جنبش چپ در سطح بین‌المللی مراکز ارتباطی اقدامات ضدسرمایه‌داری از هم پاشیده بود، شبکه جهانی اینترنت توانست این خلاء را پر کرده و یک شبکه ارتباطی قوی برای اطلاع رسانی، ارتباط گیری و جنبش سازی به وجود آورد.

نیروهای شرکت کننده؟ طیف وسیعی از نیروهای مربوط به احزاب چپ از طیف‌های گوناگون، جنبش‌های اجتماعی ضدسرمایه‌داری، جنبش دفاع از محیط زیست، جنبش‌های دفاع از حقوق شهروندی، جنبش‌های دانشجویی، اتحادیه‌های کارگری، اتحادیه‌های دهقانی، نهادها و جنبش‌های دفاع از جهان حاشیه، جنبش‌های مذهبی مترقی و ضدسرمایه‌داری در این کارزار شرکت داشتند. در آمریکا برای اولین بار اتحادیه‌های کارگری به نزاع دیرینه خود با طرفداران محیط زیست پایان داده و بدین ترتیب ائتلاف "اتحادیه‌ها و سبزها" که پدیده کاملاً جدیدی در تاریخ پس از جنگ آمریکا شکل گرفت. به همین شکل بسیاری از نهادهای طرفدار حقوق بشر و نیز طرفداران جنبش صلح به جدائی خود از کارزارهای ضدسرمایه‌داری پایان داده و به جبهه اعتراضی پیوستند. بسیاری از نیروهای ضدسرمایه‌داری در کشورهای حاشیه سرمایه‌داری بطور فعال در این کارزار شرکت کردند و به یک همبستگی بی سابقه ضدسرمایه‌دارانه واقعیت وجودی بخشیدند.

چگونه علیرغم اختلافات در اهداف و استراتژی در میان نیروهای شرکت کننده هماهنگی ایجاد شد؟ سیاتل نمونه بسیار برجسته‌ای از هماهنگی بر روی اشتراکات در میان نهادها، جنبش‌ها، احزاب، سازمان‌ها و فعالین مستقلی بود که هر یک علیه جوانبی از مظاهر سرمایه‌داری معاصر به پیکار برخاسته‌اند اما در اهداف، استراتژی‌ها و تاکتیک‌های خود دارای اختلافات هستند. سیاتل توانست از طریق طرح درخواست‌های اصلی و عمومی همه این جویندگان را در یک حرکت بزرگ بخودمتصل کند.

چگونگی هدایت موفقیت‌آمیز آکسیون علیرغم تنوع نیروهای شرکت کننده! علاوه بر اختلاف در اهداف و استراتژی، نیروهای شرکت کننده دارای اختلاف در نحوه عملی کردن تاکتیک نیز بودند. برای اجتناب از عواقب فلج کننده اختلافات در تاکتیک یک اصل در میان شرکت کنندگان به عنوان اصل راهنما پذیرفته شد و آن این بود که در هر موقعیتی شرکت کنندگان در هر اقدام از طریق بحث و مشاوره و در نهایت از

پس از قریب یک دهه فروپاشی بلوک شرق و نغمه‌های پایان تاریخ، کارزاری در سیاتل علیه سرمایه‌داری جهانی آغاز شد که اکنون یک سال از آن سپری شده است. در اولین سالگرد کارزار سیاتل که به نقطه عطفی در تجدید آرایش مبارزه انترناسیونالیستی علیه سرمایه جهانی مبدل شد، نگاهی خواهیم داشت به این روی داد بزرگ!

اجلاس "سازمان تجارت جهانی" در شهر سیاتل آمریکا در زیر نام شب "جهانی‌شدن" درصدد بود تا "بازار آزاد خالص" را به سود انحصارات چندملیتی بر همه جهان دیکته کند. دولت آمریکا به عنوان طراح و حافظ نظم جهانی سرمایه‌داری گرداننده این اجلاس بود و تلاش داشت تا اجلاس سیاتل را به فرازی برای گشودن همه دروازه‌ها بر روی تسلط انحصارات چندملیتی و در راس آنها انحصارات چندملیتی تحت سرکردگی سرمایه‌های آمریکائی مبدل سازد. هنگامی که سومین اجلاس وزاری "سازمان جهانی تجارت" در روز ۳۰ نوامبر ۱۹۹۹ با شرکت سه هزار نماینده رسمی دولت‌های شرکت کننده، دوهزار روزنامه‌نگار و تعداد زیادی مهمانان رسمی دعوت شده در حال گشوده شدن بود با موج غیرمنتظره و عظیم چهل هزار تظاهرکننده‌ای مواجه شد که درهای ورودی اجلاس را سد کرده و مانع از ورود نمایندگان و سایر دعوت‌شدگان به محل اجلاس شدند. کارزار سیاتل دارای مشخصاتی بود که آن را به یک نقطه عزیمت در مبارزه ضدسرمایه‌داری مبدل ساخت. در زیر برخی از مهم‌ترین آنها اشاره می‌کنیم:

چگونگی سازماندهی؟ کارزار سیاتل از مدتها قبل از طریق اینترنت سازماندهی شده و مقدمات آن فراهم شده بود. در طی سال ۹۹ صدها نهاد و سازمان و هزاران فعال مخالف سیاست‌های "سازمان تجارت جهانی" از طریق اینترنت به تبادل نظر پرداخته بودند. ارتباط از طریق اینترنت شرکت کنندگان در جنبش را در ارتباط با یکدیگر قرار داده و به تهیه طرح‌هایی اجرایی برای جوانب گوناگون کارزار منجر شده بود. بر اساس یک برآورد حدود هشتصد سازمان

«راه کارگر الکترونیکی»

صفحه سازمان کارگران انقلابی ایران

(راه کارگر) با شکل و محتوای جدید!

از صفحه سازمان انقلابی کارگران ایران

(راه کارگر) در اینترنت دیدن کنید

تورنتو-کانادا: اعتراض به دادگاه‌های تفتیش عقاید در ایران

در ارتباط با محاکمه شرکت‌کنندگان در کنفرانس برلین و در اعتراض به دادگاه‌های تفتیش عقاید جمهوری اسلامی، روز ۱۸ نوامبر مراسم با شرکت حدود ۲۰۰ نفر در شهر تورنتو (کانادا) برگزار شد. این مراسم مورد حمایت سازمان ما و ده‌ها تشکل، نویسنده، استاد دانشگاه و فعال سیاسی ایرانی مقیم کانادا قرار گرفت. این جمع طی اعلامیه مشترکی که از طریق چند سایت خبری در اینترنت انعکاس یافت خواستار توقف محاکمات قرون وسطانی رژیم و آزادی بی‌قیدوشرط کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی شدند. در مراسم دکتر رضا براهنی پیرامون "بی‌حسرواستثناء بودن آزادی"، آقای مهدوی در مورد مبارزات آزادیخواهان مردم کشورمان از انقلاب مشروطیت تا کنون و دو تن از نویسندگان کانادایی به نمایندگی از انجمن قلم کانادا سخنرانی نمودند. نمایندگان انجمن قلم ضمن ابراز همبستگی با نویسندگان و آزادیخواهان در بند ایران، رؤس اقداماتی را که تشکل‌شان برای حمایت بین‌المللی از اهل قلم ایران انجام داد است، برشمردند.

تظاهرات اعتراضی در ونکوور کانادا در ۹ دسامبر

انجمن مهاجرین و پناهندگان ایرانی برتیش کلمبیا (کانادا) در ۲۱ نوامبر، فراخوانی برای تظاهرات اعتراضی در ۹ دسامبر برای اعتراض محاکمه قرون وسطانی شرکت‌کنندگان در کنفرانس برلین و نیز ۱۰ دسامبر روز جهانی حقوق بشر منتشر ساخته است. گزارش این اقدام اعتراضی در همین صفحات به اطلاع شما خواهد رسید.

سخنرانی مرتضی محیط به مناسبت انقلاب اکتبر

روز شنبه ۱۱ نوامبر به مناسبت سالگرد انقلاب اکتبر و باهدف بحث پیرامون نتایج و علل شکست آن، مراسم سخنرانی در ونکوور کانادا برگزار شد. در این نشست مرتضی محیط به سخنرانی پرداخت. سپس یک ساعت و نیم وقت به پرسش و پاسخ و طرح نظرات اختصاص داده شد. این سخنرانی توسط یک کمیته برگزار کننده متشکل از فعالین چپ سازماندهی شده بود که رفقای سازمان ما نیز در آن شرکت داشتند.

گزارشی از مراسم سالکشت قتل‌های زنجیره‌ای پاریس

دوم دسامبر

به دعوت «رهروان نهضت ملی ایران و نخبانان اندیشه و قلم» و حمایت «کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی در ایران» مراسمی با شرکت صد نفر در روز دوم دسامبر برگزار شد. پس از قرائت پیام برگزارکنندگان، عبدالکریم لاهیجی گزارشی از چگونگی قتل‌ها بر اساس آخرین اسنادی که به دست «جمعیت ایرانی دفاع از حقوق بشر» رسیده بود، به اطلاع جمع رساند. گزارش لاهیجی در برگیرنده آخرین اطلاعات و حاوی نکات تازه و افشاگر در مورد قتل‌های زنجیره‌ای بود. هنگام گزارش چگونگی قتل‌ها که با جزئیات توأم بود جمعیت حاضر بشدت تحت تاثیر قرار گرفت.

پس از گزارش لاهیجی، اسماعیل خونی شاعر آزاده و بزرگ‌شورمان به شعرخوانی پرداخت. در بخش بعدی برنامه منصورکوشان مقاله‌اش را در مورد "حرام زادگی فرهنگی" برای حاضرین قرائت کرد. پس از آن جمشید گل‌مکانی بخش‌هایی از فیلم در دست تهیه‌اش را در مورد قتل‌های زنجیره‌ای به نمایش نهاد. مراسم در ساعتی پس از نیمه شب پایان یافت.

برمن-آلمان، در اعتراض به دادگاه‌های تفتیش عقاید در ایران

در ۲۴ نوامبر تظاهراتی به دعوت «کانون دفاع از حقوق بشر» در شهر برمن در برابر ایستگاه مرکزی قطار که یکی از مراکز پرفت آمد شهر است، برگزار شد. در جریان برگزاری تظاهرات اعلامیه‌هایی در افساء رژیم آزادی‌کش جمهوری اسلامی به زبان آلمانی در میان مردم پخش شد. تظاهرکنندگان پلاکاردهایی به زبان آلمانی و فارسی حمل می‌کردند که روی آنها شعارهایی مانند ۱- آزادی بی‌قیدوشرط همه شرکت‌کنندگان در کنفرانس برلین، ۲- محاکمه رژیم جمهوری اسلامی در یک تریبونال بین‌المللی، ۳- اعزام یک هیئت بین‌المللی مستقل جهت رسیدگی به پرونده همه نویسندگان و روشنفکران دستگیر شده، ۴- حمایت و پشتیبانی همه جانبه از درخواستهای به حق مردم ایران. در این تظاهرات نماینده حزب سبزها در پارلمان شهر برمن، سخنرانی کوتاهی ایراد کرد.

کمکه های مالی	
علی اصغر قدیری	۷۵ مارک
حسین قاضی	۷۵ مارک
iF	۸۰۰ فرانک برای رادیو

نگذاریم پرونده قتل‌های زنجیره‌ای بدون معرفی عاملین و آمرین آن بسته شود!
دوسال از قتل پروانه و داریوش فروهر، محمد مختاری، محمدجعفر پوینده، مجید شریف و یروز دوانی می‌گذرد. قتل مخالفان سیاسی و دگراندیش از شیوه‌های جاری رژیم در سرکوب مخالفان سیاسی و عقیدتی در تمام دوران حاکمیت آن بوده است. اما در قتل‌های زنجیره‌ای بر خلاف موارد مشابه پیشین بغاطر وجود جنبش توده‌ای، شدت اختلافات درون حکومتی و حساسیت افکار بین‌المللی، بخشی از رژیم سلاح را در اتراف به انجام قتل‌ها توسط مامورین جمهوری اسلامی می‌دید و بخش دیگر از جمله خامنه‌ای ناچار به محکوم کردن این اقدام گردید.

از همان ابتدا برای بسیاری از نیروهای ترقیخواه روش بود که ساختار حکومتی رژیم علیرغم هیاهوی تبلیغاتی اصلاح‌طلبان درون حکومتی قادر به پیگری قتل‌ها تا معرفی کلیه عاملین و خصوصاً آمرین و توادهندگان قتل‌ها نخواهد بود و بهین منظور اعزام یک هیئت حقیقت‌یاب مستقل بین‌المللی برای تحقیق پیرامون قتل‌های سیاسی از طرف بخش مهمی از اپوزیسیون ترقیخواه عنوان گردید.

اکنون پس از دو سال از این جنایت هولناک، بسیاری از عاملین بازداشت شده این قتل‌ها آزاد گردیده، آمرین و توادهندگان معرفی نشده و کل پرونده قتل‌های زنجیره‌ای در حد چند مامور درجه چندم رژیم خلاصه گردیده است. در مقابل روزنامه نگارانی که به انعکاس گوشه‌هایی از زوایای این قتل‌ها مبادرت ورزیدند یکی پس از دیگری روانه زندان گردیدند. مافیای قدرتمند درون حکومتی با در دست داشتن دستگاه قضائی فعال مایشا شده و شواهد اخیر حاکی از آن است که به بدترین شیوه ممکن در حال سرهم‌بندی کردن این پرونده ملی است و اصلاح‌طلبان درون حکومتی با سکوت، معاشات و برخی فرمایشات موام‌فرب و تبلیغاتی عملاً دست دستگاه ولایت فقیه را در زیر پا گذاردن حداقل حقوق شهروندان باز گذاشته‌اند.

در دومین سالکشت جانباختگان جنایات رژیم، بر درخواست اعزام یک هیئت بین‌المللی برای تحقیق پیرامون قتل‌های زنجیره‌ای سال ۷۷ پای می‌نشاریم. برای گرامیداشت یاد این عزیزان و افساء دستگاه ترور حاکم بر مین ما از همه ایرانیان آزاده دعوت می‌کنیم که در مراسمی که بهین منظور از طرف رهروان نهضت ملی ایران و نخبانان اندیشه و قلم تدارک دیده شده است، شرکت نمایند.

کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی

پاریس، ۲۸ نوامبر ۲۰۰۰

متشکل از:

حزب دمکرات کردستان ایران

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)